

Sobre el editorial "La asignatura de educación para la ciudadanía y la educación en la responsabilidad"

Lluís Cerarols
Comentario / 10 de Septiembre de 2007

Agradezco que el [presidente Jordi Pujol haga estas reflexiones](#) públicas tan interesantes, con las cuales estoy plenamente de acuerdo. Solamente una cuestión en que he pensado muchas veces. Estos puntos son de la conferencia en ESADE de febrero del 2005. Pero ya hace unos cuantos años atrás, a mi entender entre diez o doce años bien buenos, ya había bastantes indicios racionales y claros que manifestaban la tendencia en la que hoy se encuentra nuestra sociedad y, especialmente, toda una generación de jóvenes.

No vull dir que allà on ens trobem avui sigui conseqüència directa del sistema educatiu, però sí que, en certa mesura, hi ha contribuït. La LOGSE, segurament carregada de bones intencions, va facilitar aquest trajecte social, ja que va ser, senzillament, fruit del temps. I l'escola, el sistema educatiu, hagués hagut de mediatitzar, d'oferir resistència a aquesta tendència sociocultural de les societats del benestar, i en especial de Catalunya i l'Estat espanyol on, sortits justament del franquisme, encara va ser més obsessiva.

Una cosa tan important com l'educació no hauria d'estar només en mans de polítics i sindicats, els quals, llastimosament, avui no són capaços de mirar ben endavant, dominats com estan pel present més rabiós o pel futur més immediat segons vagi el termòmetre electoral. Cal un gran pacte d'estat en el qual prenguin especial rellevància aquells que porten menys càrrega ideològica i d'interessos a sobre i són més capaços de valorar el moment present i encarrilar el futur amb una mirada més lliure, més crítica i menys depenent. Em refereixo als intel•lectuals honestos.

Res més, solament agrair al president Jordi Pujol aquella conferència, i la divulgació dels seus punts per part de la Fundació, malgrat que arribin, com tantes coses a la vida, amb deu o dotze anys de retard.